

SCENE 1: GATEN

ALLE

det var/det var/det var/det er
det er/det er/det er/den tiden

nå

det

er

nå

i kristiania

det

er

nå

i kristiania

nå

alltid

nå

i kristiania

går

jeg

jeg

jeg

(FORTS.)

ALLE (FORTS.)

jeg

nå

alltid

omkring

jeg sulter

og går

sulter

og går

går

sulter

går

sulter

i kristiania

jeg

går

jeg

sulter -

og solen står i sør

og jeg går omkring

(FORTS.)

ALLE (FORTS.)

klokken er ni

klokken er ti

klokken slår seks slag

og solen står i sør

A

solen står i sør

og klokken er omtrent tolv

B

og solen står i sør

og klokken er omtrent tolv

C

og klokken er omtrent tolv og byen begynner å komme å
benene

D

jeg går omkring i kristiana

der solen står i sør

klokken er omtrent tolv

A

og byen begynner å komme på benene

B

det nærmer seg spassertiden

man spaserer

man hilser

man ler

C

hilsende og leende folk bølger opp og ned hovedgaten

jeg klemmer albue i siden

D

gjør meg liten
slipper ubemerket forbi noen bekjente
jeg vandrer

A

jeg faller i tanker

B

disse menneskene
hvor lett og lystig vugger de ikke sine lyse hoder og
svinger seg gjennom livet

C

som gjennom en ballsal
ikke sorg i et eneste øye

D

ingen byrde på noen skulder

A

ikke en skyet tanke
ikke en liten hemmelig pine i noen av disse glade
sinn

B

og jeg

C

jeg

D

jeg

A

jeg går her

B

hva er det som feiler meg

C

hva er det som feiler meg

D

hva er det som feiler meg

A

hva er det som feiler meg

B

solen står i sør

C

jeg går her

og har glemt hvordan lykken ser ut

D

solen står i sør

A

nei vent

klokken er ni

B

og jeg går omkring i kristiania

A

vognrammel og stemmer fyller luften

dette uhyre morgenkor blandet med fotgjengernes

skritt og smellene fra kuskenes svøper oppliver meg

jeg føler meg mer og mer tilfreds

jeg vil gå en morgentur i frisk luft

B

jeg er sterk som en okse